

مقایسه تأثیر سه روش قالبگیری بر میزان تغییرات ابعادی دای: آزمایشگاهی

دکتر ظفر مهدوی ایزدی^۱ - دکتر عزت اله جلالیان^۲ - دکتر مرتضی نشاندار^۳ - دکتر آذر آرزوم سا^۴ - آنا میهمی^۵

۱- استادیار گروه آموزشی پروتزیسهای ثابت دندانپزشکی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی (واحد تهران)

۲- دانشیار گروه آموزشی پروتزیسهای ثابت دندانپزشکی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی (واحد تهران)

۳- مربی گروه آموزشی پروتزیسهای ثابت دندانپزشکی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی (واحد تهران)

۴- دندانپزشک

۵- دانشجوی دندانپزشکی

چکیده

زمینه و هدف: ثبات ابعادی دای در پروتز ثابت از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، روشهای مختلف قالبگیری یکی از عوامل مهم در بروز تغییرات ابعادی در دای می‌باشد. تحقیقات نتایج متناقضی را در این خصوص نشان دادند. این مطالعه با هدف مقایسه سه تکنیک قالبگیری دو مرحله‌ای با فضا نگهدارنده، دو مرحله‌ای بدون فضا نگهدارنده و یک مرحله‌ای با ماده قالبگیری اسپیدکس انجام شد. **روش بررسی:** در این مطالعه تجربی، مدل آزمایشگاهی که شامل سه پایه با فاصله ۲۲ میلی‌متر و قطر شش میلی‌متر بود تهیه شد. ماده قالبگیری مورد استفاده سیلیکون تراکمی به نام اسپیدکس بود، برای تهیه قالبها از سه تکنیک استفاده گردید:

۱- قالبگیری دو مرحله‌ای با فضا نگهدارنده

۲- دو مرحله‌ای بدون فضا نگهدارنده

۳- یک مرحله‌ای

از هر یک از روشها پانزده نمونه تهیه و قالبها با گچ Velmix ریخته شد و کست نهایی به وسیله Profile Projector و میکرومتر عمق سنج اندازه‌گیری گردید. نتایج ابتدا با روش آماری ANOVA و سپس با Paired test مورد قضاوت آماری قرار گرفت.

یافته‌ها: براساس نتایج حاصله بین سه تکنیک در کلیه ابعاد اختلاف معنی‌دار وجود دارد. تکنیک قالبگیری دو مرحله‌ای با فضا نگهدارنده در تمام ابعاد نسبت به دو تکنیک دیگر یک مرحله‌ای و دو مرحله‌ای بدون فضا نگهدارنده دقیقتر است. که در روش دو مرحله با فضا نگهدارنده در فاصله LC (فاصله بین پایه کناری سمت چپ و پایه میانی) میانگین تغییرات صفر بوده و در دو روش دیگر این تغییرات به 0.01 ± 0.22 رسید. $(P < 0.05)$ در مقایسه بین تکنیک یک مرحله‌ای و دو مرحله‌ای بدون فضا نگهدارنده در مورد فاصله بین پایه‌ها اختلاف زیادی بین آنها وجود نداشته و در مورد بلندی پایه‌ها تکنیک دو مرحله‌ای بدون فضا نگهدارنده از یک مرحله‌ای دقیقتر است.

نتیجه‌گیری: تکنیک دو مرحله‌ای با فضا نگهدارنده در تمامی ابعاد از دو تکنیک دیگر دقیقتر است.

کلیدواژه‌ها: دقت ابعادی - تکنیک قالبگیری - مواد قالبگیری - سیلیکون تراکمی.

پذیرش مقاله: ۱۳۸۷/۷/۲۸

اصلاح نهایی: ۱۳۸۷/۴/۲

وصول مقاله: ۱۳۸۶/۱۲/۱۹

نویسنده مسئول: گروه آموزشی پروتزیسهای ثابت دندانپزشکی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی (واحد تهران) e.mail: Dr_E_Jalalian@yahoo.com

مقدمه

کار گرفته می‌شود توجه به تکنیک مناسب اهمیت پیدا می‌کند. در صورتی که روش قالبگیری صحت و دقت کافی نداشته باشد در قالب گرفته شده تغییراتی مثل انقباض بیش از حد اتفاق می‌افتد که نتیجه آن یک دای نامناسب و در نتیجه رستوریشن نامناسب خواهد بود که خود باعث مشکلاتی

تغییرات ابعادی در اثر انقباضاتی در ماده قالبگیری به علت واکنشهای پلی مریزاسیون یا تولید مواد جانبی و فرار ایجاد می‌شود. (۱)

از جمله عوامل تأثیرگذار بر تغییرات ابعادی روش قالبگیری است. با توجه به اینکه روشهای متفاوتی برای قالبگیری به